Пейроні, взяті інтраопераційно у 27 хворих, які перебували на стаціонарному лікуванні в клініці урології Донецького національного медичного університету імені Максима Горького на базі урологічного відділення Донецького обласного клінічного територіального медичного об'єднання в період з 2007 по 2013 рр.

Результати дослідження. Важливою морфологічною ознакою пошкодження білкової оболонки при хворобі Пейроні є невідповідність між високим ступенем зрілості колагенових волокон і низьким ступенем клітинного диференціювання фібробластів. Ці ділянки дисплазії носять вогнищевий характер, але вони множинні. Такі множинні дрібні ділянки дисплазії різного ступеня виразності нами виявлені в волокнистому компоненті білкової оболонки у всіх спостереженнях. Судини мікрогемоциркуляторного русла поодинокі зі здавленим, щілиноподібної форми просвітом. Однак у центрі і по периферії фіброзних вузликів виявляються новоутворені капіляри. Наявність незрілих, низькодиференційованих судинних бруньок у білковій оболонці і в рубцевій волокнистій сполучній тканині – це прояв дисрегенерації. У стінці значної частини судин виявляється вогнищева дезорганізація, обумовлена гіпоксією, що веде до дисциркуляторних розладів – множинних дрібних діапедезних свіжих і старих крововиливів, аж до формування дрібних гематом з явищами організації та рубцювання. В жодному з наших спостережень фібропластичної індурації статевого члена не було відзначено наявність виражених запальних інфільтратів. В окремих спостереженнях виявлялися дрібні скупчення лімфоцитів переважно в кавернозній тканині. До основних морфологічних змін печеристого тіла при хворобі Пейроні, виявлених нами під час дослідження, слід віднести атрофію печеристих тканин і периваскулярних гладком'язових волокон, фібро-мускулярну поздовжню і нодулярну гіперплазію гладком'язових волокон, осередкову проліферацію фібробластів, дисплазію сполучної ткнути і кровоносних судин печеристих структур.

Висновки. Результати власних досліджень в зіставленні з даними вітчизняної та зарубіжної літератури дозволяють виділити основні ланки пато-і морфогенезу хвороби Пейроні: дисрегенерацію, дисплазію сполучної тканини і кровоносних судин з формуванням вогнищ рубцювання у вигляді бляшок білкової оболонки, фіброз кавернозних тіл з кавернозною недостатністю та еректильну дисфункцію.

СОДЕРЖАНИЕ ПАРАТГОРМОНА В СЫВОРОТКЕ КРОВИ БЕЛЫХ КРЫС ПОСЛЕ ВВЕДЕНИЯ ЦИКЛОФОСФАНА И ИМУНОФАНА

Ерохина В.В.
Научный руководитель – д.мед.н., проф. С.А. Кащенко
ГЗ «Луганский государственный медицинский университет»
Кафедра гистологии, цитологии и эмбриологии

Паратгормон играет центральную роль в поддержании кальциевого гомеостаза. Его координированное действие на костную ткань, почки и кишечник приводит к увеличению транспорта кальция во внеклеточную жидкость и повышению концентрации кальция в сыворотке крови. Колебание уровня паратгормона в условиях изменения иммунного статуса организма практически не изучено, поэтому представляет большой практический интерес.

Целью работы было изучение динамики изменения уровня паратгормона в сыворотке крови у лабораторных животных в эксперименте с использованием иммунотропных препаратов.

Исследование проводилось на 54 половозрелых крысах-самцах с начальной массой тела 180±10 г. Животные были разделены на 3 группы по 18 крыс в каждой. Крысам первой группы вводили циклофосфан однократно внутримышечно в дозировке 200 мг/кг. Животные второй группы получали имунофан по 50 мкг/кг массы тела внутримышечно на 1, 3, 5, 7, 9 сутки. Контролем служили интактные крысы (третья группа). Забор крови для исследования уровня паратгормона в сыворотке крови у животных проводили на 3, 15 и 90 сутки после последней инъекции препарата в асептических условиях по оригинальной методике. Полученную кровь (5-7 мл) собирали в пробирки типа эппендорф, помещали в хладагент и отправляли в лабораторию МДЦ "Луганская диагностическая лаборатория". Определение уровня паратгормона в крови исследуемых животных осуществлялось с помощью хемилюминесцентного анализатора "IMMULITE" фирмы "DPC" (США).

На 3, 15 и 90 сутки после введения имунофана уровень паратгормона в сыворотке крови животных увеличился на 8,33%, 8,14% и 2,16% соответственно.

После введения циклофосфана уровень паратгормона в сыворотке крови снизился на 6,06% на 3 сутки наблюдения и на 5,19% на 15 сутки наблюдения. На 90 сутки исследования после иммуносупрессии отклонение уровня паратгормона было в пределах 3%.

Отсюда следует, что действие имунофана и циклофосфана на уровень паратгормона в сыворотке крови приводит к колебанию его показателей, однако изменения носят недостоверный характер.

МЕХАНІЧНА ТРАВМА ЯЄЧКА В ЕКСПЕРИМЕНТІ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА СПЕРМАТОГЕНЕЗ

Івасюк І.Й.
Науковий керівник – д.мед.н., проф. Б.В. Грицуляк
ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника»
Кафедра анатомії і фізіології людини та тварин

У зв'язку із збільшенням безплідних шлюбів, причиною яких є чоловік, в анамнезі якого була травма статевої залози. Отже, вивчення впливу механічної травми на яєчко має велике практичне значення для урології і андрології.

Метою даного експерименту було дослідити